

UNICEF
JONGERENADVIES
2026

GEMAAKT DOOR JONGEREN ONDER DE 18 JAAR

VOORWOORD UNICEF JONGERENPANEL

Beste Lezer,

De beslissingen die vandaag worden genomen, bepalen hoe onze toekomst – en die van onze leeftijdsgenoten – eruitziet. Daarom is het logisch dat kinderen en jongeren meepraten over die keuzes. Toch worden jongeren in de politiek nog te weinig gehoord. Dat moet anders. Want goed beleid maak je niet alleen vóór jongeren, maar ook mét jongeren.

Dit rapport is het resultaat van een jaar hard werken door ons, het UNICEF Jongerenpanel. Samen met Ipsos I&O hebben we vragenlijsten ontworpen. Daarna hebben we de uitkomsten gebruikt om in gesprek te gaan met jongeren uit heel Nederland. We hebben geluisterd naar hun ervaringen, zorgen en ideeën. Al die inzichten staan in dit advies. Daar zijn we trots op! We hebben veel geleerd, zijn nieuwsgierig gebleven en we hebben ook veel gelachen. We zien dat de onderwerpen in dit rapport ingewikkeld zijn. Er is niet altijd één oplossing. Juist daarom geloven wij dat het belangrijk is dat de stem van jongeren wordt gehoord en invloed heeft op besluiten.

Dit rapport is niet gemaakt om in een la te verdwijnen. We roepen het kabinet en andere organisaties en betrokkenen op om echt met onze aanbevelingen aan de slag te gaan. Wacht niet, maar kom snel in actie. Als er moeilijke keuzes gemaakt moeten worden, betrek jongeren dan vanaf het begin. Praat niet óver jongeren, maar mét jongeren. Want het gaat om onze toekomst, en daar willen we niet alleen naar kijken, maar ook aan meebouwen.

Helena en Merlinde,
namens het UNICEF jongerenpanel

VOORWOORD UNICEF NEDERLAND

Beste Lezer,

Kinderen en jongeren in Nederland groeien op in een omgeving waarin veel op hen afkomt. Ze zien oorlogen en conflicten op hun telefoon, ervaren pesten van dichtbij en vragen zich af of er later wel een betaalbare woning voor hen zal zijn. Zij willen - net als ieder kind - veilig opgroeien, zich ontwikkelen en met vertrouwen naar de toekomst kijken.

Wat mij raakt is dat de thema's in dit jongerenadvies verschillen, maar tegelijkertijd sterk met elkaar verbonden zijn. Of het nu gaat over oorlogsdreiging, woningnood, pesten of mentale gezondheid: veel kinderen en jongeren ervaren een gevoel van machteloosheid. Ze maken zich zorgen over ontwikkelingen die grote invloed hebben op hun leven, terwijl ze het gevoel hebben daar weinig invloed op te hebben. Dat verdient ieders aandacht.

Volgens het VN-Kinderrechtenverdrag hebben kinderen het recht beschermd te worden, zich te ontwikkelen én mee te praten over besluiten die hen raken. Wanneer kinderen en jongeren worden betrokken en invloed hebben, voelen zij zich niet alleen meer gehoord, maar ontstaan er ook betere en duurzamere maatschappelijke oplossingen.

Toch laat dit onderzoek zien dat veel jongeren nog steeds het gevoel hebben dat hun stem onvoldoende meetelt. Dat vraagt iets van ons allemaal: van politici, bestuurders, scholen, ouders en maatschappelijke organisaties. Niet alleen luisteren wanneer het ons uitkomt, maar kinderen en jongeren structureel betrekken bij de keuzes die hun toekomst bepalen.

Tegelijkertijd geeft dit advies hoop. Jongeren signaleren niet alleen problemen, maar denken actief mee over oplossingen. Ze laten zien dat zij betrokken zijn bij de samenleving, zich verantwoordelijk voelen voor hun toekomst en bereid zijn hun stem te laten horen. Ik nodig daarom iedereen uit om dit advies aandachtig te lezen en vooral met kinderen en jongeren in gesprek te gaan. Om hun zorgen beter te begrijpen én samen te werken aan oplossingen. Want luisteren naar kinderen en jongeren is niet vrijblijvend. Het is een kinderrecht en de sleutel tot beleid dat werkt.

Suzanne Laszlo
Directeur UNICEF Nederland

INTRODUCTIE

Dit is het UNICEF jongerenadvies 2026, vanuit jongeren vanaf 10 jaar in Nederland geschreven. In dit rapport lees je waar wij - en voor het eerst ook jongeren op Bonaire, Sint Eustatius en Saba (BES-eilanden), ons op dit moment de meeste zorgen over maken. Om daarachter te komen, hebben UNICEF Nederland, het UNICEF jongerenpanel en Ipsos I&O representatief onderzoek gedaan onder ruim duizend jongeren in Nederland en meer dan honderd jongeren op de BES-eilanden. Al onze ervaringen, zorgen en ideeën vormen de basis van dit advies.

Het onderzoek laat zien dat wij ons momenteel het meest zorgen maken over **gevaaren uit andere landen**, het **tekort aan woningen** en **pesten**. Daarmee staat voor het eerst een onderwerp rondom internationale dreigingen, oorlog en veiligheid bovenaan de top 3. Wij maken ons zorgen over de onrust in de wereld en de mogelijke gevolgen daarvan voor onze toekomst. Het woningtekort blijft een belangrijk onderwerp, we vragen ons af of we later een betaalbare woning zullen vinden. Pesten staat, net als de afgelopen jaren, opnieuw in de top drie en zien wij als een probleem met grote gevolgen voor de mentale gezondheid.

Ook onderwerpen die de top drie nét niet haalden, houden ons bezig. **Klimaatverandering, geweld tegen kinderen**, het **aantal asielzoekers** in Nederland, **mentale problemen** bij jongeren en **armoede** worden als belangrijk genoemd. Opvallend is dat klimaatverandering iets minder vaak wordt genoemd dan enkele jaren geleden, maar de jongeren die aangeven dat ze dit onderwerp belangrijk vinden, wijzen het vaak aan als allerbelangrijkste zorg.

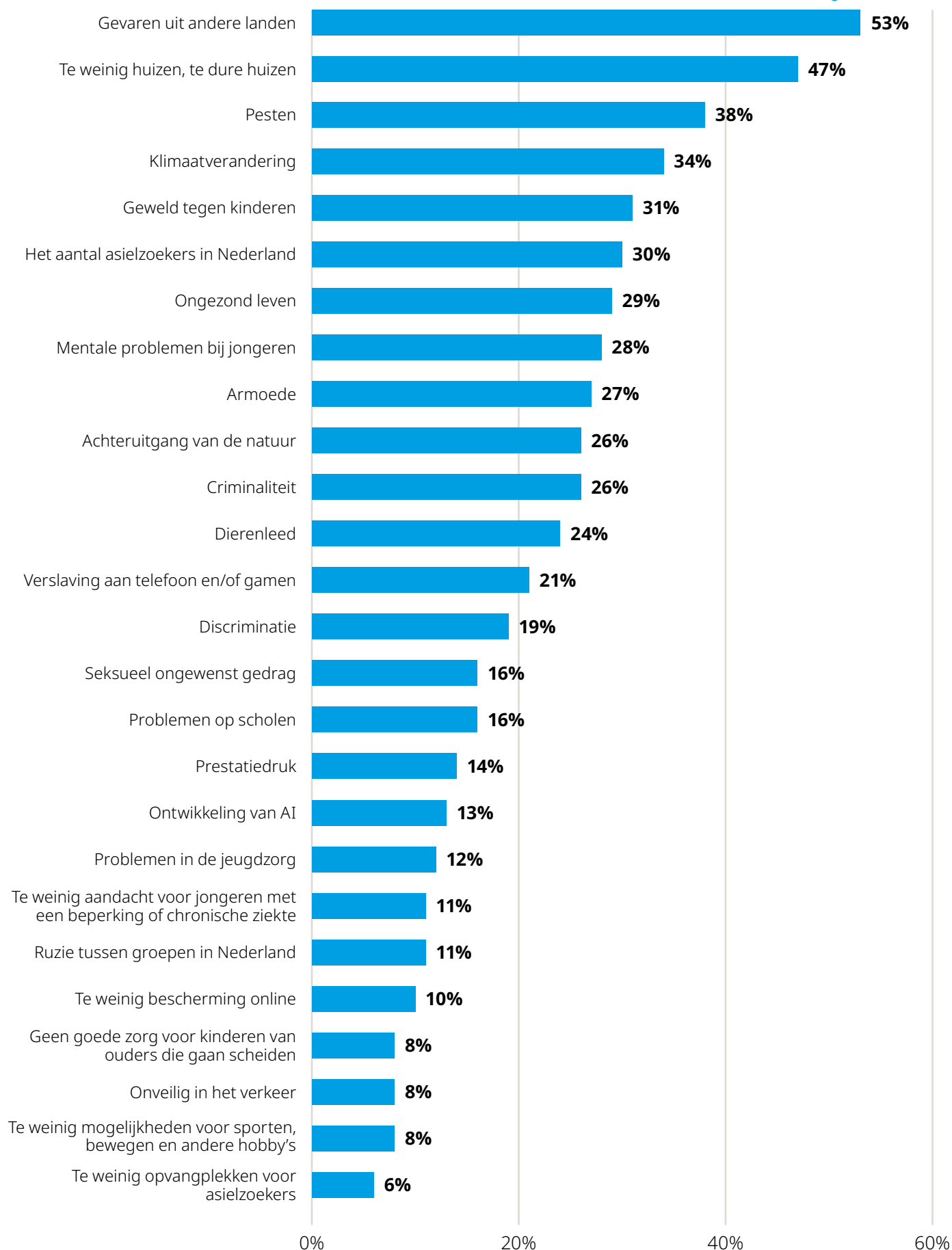
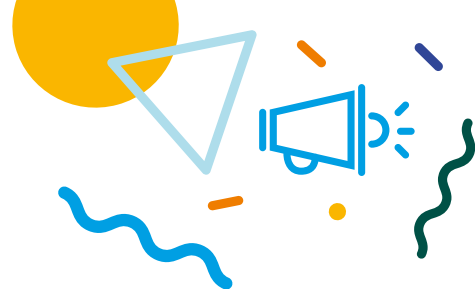
Wat nauwelijks verandert, is het gevoel dat we onvoldoende worden **gehoord door de politiek**. We geven hiervoor gemiddeld een **4,8 als rapportcijfer**. Dat is iets hoger dan vorig jaar, maar nog altijd een onvoldoende. Zes op de tien vindt dat de politiek niet goed luistert naar kinderen en jongeren. Ook hebben we weinig vertrouwen in de landelijke politiek. Hoe ouder jongeren worden, hoe meer het wantrouwen toeneemt. We hebben het gevoel dat onze mening onvoldoende meetelt en dat besluiten te vaak worden genomen zonder rekening te houden met onze toekomst.

Nieuw dit jaar is dat ook jongeren op de BES-eilanden hebben meegedaan aan het onderzoek. Hun zorgen verschillen deels van die van jongeren in Europees Nederland. Op de eilanden staan **mentale problemen** bij jongeren, **pesten** en **gevaaren uit andere landen** in de top 3. Daarnaast zijn er zorgen over **dierenleed** en **alcohol- en drugsgebruik** onder minderjarigen. Net als jongeren in Europees Nederland geven ook zij aan zich onvoldoende gehoord te voelen door bestuurders en weinig vertrouwen te hebben in de politiek.

Dit rapport laat zien wat wij jongeren belangrijk vinden, waar wij ons zorgen over maken en welke oplossingen wij zien. We zijn onder de 18 jaar en hebben nog geen stemrecht, maar we hebben wél het recht om gehoord te worden. Juist daarom is het belangrijk dat onze ervaringen en ideeën worden meegenomen in beslissingen die invloed hebben op ons leven nu en in de toekomst.

WELKE PROBLEMEN VINDEN JONGEREN

OP DIT MOMENT BELANGRIJK IN NEDERLAND?

ADVIEZEN IN HET KORT:

GEVAREN UIT ANDERE LANDEN

1. Wereldleiders moeten met elkaar praten en geen oorlog voeren.
2. Versterk het leger, de NAVO en zorg voor digitale bescherming.
3. Verminder paniekzaaiende berichtgeving in de media.

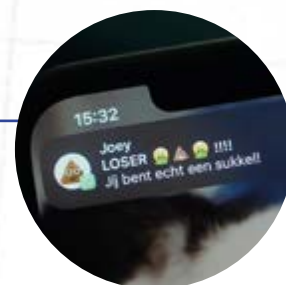
TE WEINIG HUIZEN

1. Bouw meer woningen en verbouw bestaande gebouwen.
2. Maak het verdelen van woningen eerlijker, met strengere regels en controles.
3. Bouw, maar denk aan de natuur.

PESTEN

1. Strengere straffen gecombineerd met hulp aan de pester.
2. Geef op school meer aandacht aan pesten.
3. Help jongeren zich uit te spreken over pesten.

DE BES-EILANDEN

1. Mentale problemen bij jongeren

Zorg voor meer toegankelijke mentale hulp en veilige plekken waar jongeren kunnen praten over hun gevoelens.

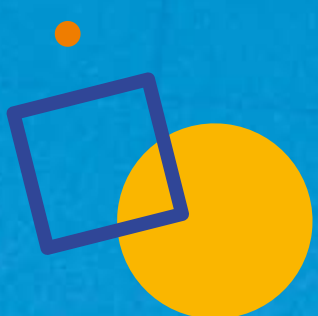
2. Pesten

Pak pesten strenger aan, met duidelijke regels, goede meldpunten en meer aandacht op school.

3. Gevaren uit andere landen

Neem veiligheidsrisico's op de eilanden serieus en investeer in betere controles, preventie en voorlichting voor jongeren.

GEVAREN UIT ANDERE LANDEN

WAT ZEGGEN DE JONGEREN?

Het is onrustig in de wereld. Er zijn onvoorspelbare wereldleiders, zorgen over kernbommen en terroristische aanslagen. De spanningen lopen voor ons gevoel steeds verder op; wij voelen een dreiging van een grote oorlog. Veel jongeren maken zich zorgen dat internationale conflicten zich uitbreiden naar Nederland. Daarbij wordt gewezen naar de bemoeienis van Nederland in de conflicten in de wereld. De angst leeft dat bij één misstap Nederland in een oorlog verwickeld kan raken. Sommige jongeren zijn bang dat oorlog zich naar Nederland kan uitbreiden en direct impact heeft op hun veiligheid. Maar veel van ons denken dat het niet zo'n vaart zal lopen, omdat we goed beschermd zijn door de NAVO, de Europese Unie en onze buurlanden die een buffer vormen. Toch denken we vaak na over hoe Nederland geraakt kan worden door oorlog en conflicten buiten onze landsgrenzen. Misschien niet omdat er direct geweld in ons land komt, maar indirect met bijvoorbeeld stijgende prijzen en strengere dienstplicht.

Daarnaast leven we enorm mee met slachtoffers van oorlog en conflict in het buitenland. We zien in de media wat andere mensen in oorlogsgebieden meemaken, soms zien we bijvoorbeeld stervende kinderen in beeld, en dat raakt ons. We voelen ons machteloos en praten hier weinig over met onze ouders, op school of met elkaar.

Andere dreigingen uit het buitenland waar wij ons zorgen over maken zijn: cyberaanvallen en ziektes die naar Nederland kunnen komen.

Cijfers

Gevaren uit andere landen zijn in 2026 de grootste zorg van jongeren. Voor het eerst sinds deze meting onder jongeren staat daarmee een onderwerp rondom internationale veiligheid bovenaan. Meer dan de helft van de jongeren (52 procent) noemt dit als belangrijk maatschappelijk probleem. Het onderwerp staat in alle leeftijdsgroepen bovenaan of bijna bovenaan de lijst van zorgen. Ook op de BES-eilanden staat het thema in de top 3 (26 procent van de jongeren). Als jongeren hun gekozen onderwerpen rangschikken, dan komt dit thema eveneens bovenaan: 19 procent zet gevaren uit andere landen op de eerste plek. Bij 10-12-jarigen staat het met 56 procent op plek 1 en bij 13-15-jarigen met 53 procent ook op plek 1. Bij 16-17-jarigen staat het op plek 2, na het huizentekort.

“

“Er is nu best veel oorlog. Rusland, Oekraïne, Gaza... Dat kan wel groter worden en dan kan er weer een wereldoorlog komen.”

Jongen, 13 jaar

OPLOSSINGEN:

DRIE ADVIEZEN

Advies 1: Wereldleiders moeten met elkaar praten en geen oorlog voeren

Wereldleiders maken ruzie, voeren soms zelfs oorlog, maar ze zouden dit moeten oplossen door met elkaar te praten. Diplomatie (overleg tussen landen) en communicatie zijn de belangrijkste middelen om tot een oplossing te komen. Dit geldt ook voor Nederland. Het idee heerst dat als Nederland zich “verkeerd” opstelt, dit tegen ons kan werken en onze veiligheid en Nederland kan schaden. Wat “verkeerd” is, verschilt per jongere. Sommigen vinden dat Nederland zich helemaal niet moet bemoeien met andere landen en zo neutraal mogelijk moet zijn. Terwijl andere jongeren zich juist veilig voelen dankzij overleg en samenwerkingsverbanden. Ons advies is om voorzichtig te zijn met wie Nederland optrekt, zodat we niet zelf een oorlog ingetrokken worden.

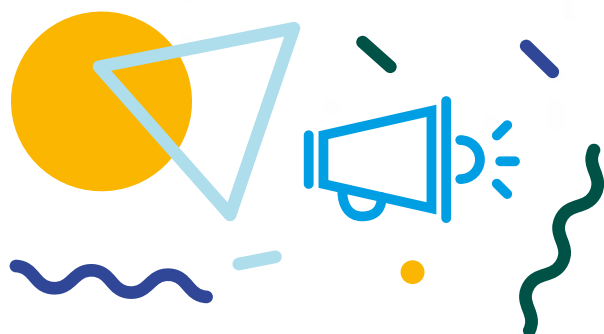

“Als ze proberen te zorgen dat er meer landen bij de NAVO komen, dan ben je ook gewoon sterker. Als er bij ons een oorlog uitbreekt dan krijgen wij steun van die andere landen en als die andere landen een oorlog hebben dan kunnen wij hun steunen.”

meisje, 10 jaar

Advies 2: Versterk het leger, de NAVO en zorg voor digitale bescherming

Hoewel diplomatie de gewenste oplossing is, moet Nederland wel militair krachtig zijn om zichzelf te kunnen verdedigen wanneer we aangevallen zouden worden. Dit wordt sterk gevoeld onder veel jongeren. Om onszelf goed te beschermen moeten we een sterk leger hebben en een sterke NAVO. Ook moeten we investeren in digitale bescherming tegen hackers.

“Ik denk dat het nieuws iets minder confronterend gemaakt moet worden. Je krijgt zoveel negatieve meldingen over alle dingen die gebeuren en door algoritmes. Er moet een balans zijn, want je moet wel de waarheid krijgen en weten wat er allemaal gebeurt maar er moet wel bij gezegd worden dat het in Nederland wel gewoon veilig is. En er gebeuren ook goeie dingen! Kunnen we hier ook ooit over praten?! Volgens mij verkoopt slecht nieuws gewoon beter en mensen zijn ramptoeristen.”

Jongen, 5 vwo

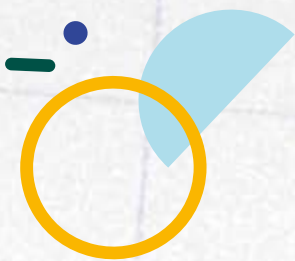
Advies 3: Verminder paniekzaaiende berichtgeving in de media

Veel berichtgeving in de media zaait onnodig paniek en versterkt onze angst voor oorlog. We willen weten wat er in de wereld gebeurt, maar het nieuws hoeft niet altijd zo heftig te worden gebracht. Laat minder schokkende beelden zien en leg beter uit wat er aan de hand is. Dan begrijpen we het beter en voelt het minder alsof alles meteen misgaat.

“Bespreek het persoonlijk met wereldleiders, in plaats van elkaar te doden.”

Meisje, 12 jaar

UNICEF NEDERLAND OVER KINDERRECHTEN

Kinderen hebben op basis van het Kinderrechtenverdrag recht op een veilige leefomgeving. Zo hebben kinderen recht op fysieke bescherming tegen bijvoorbeeld mishandeling (artikel 19) of oorlog (artikel 38). Maar dat niet alleen. Het recht van kinderen op veiligheid omvat ook de emotionele, sociale en psychologische veiligheid in hun directe omgeving en maatschappij als geheel. Een veilige leefomgeving betekent ook de beschikbaarheid van diensten die de veiligheid bevorderen. Zo hebben kinderen die slachtoffer geworden zijn van geweld recht op herstel en re-integratie (artikel 39). Daarnaast is goede voorlichting over veiligheid op basis van het Kinderrechtenverdrag belangrijk. Kinderen hebben namelijk recht op informatie in voor hun toegankelijker taal (artikel 17). Het Kinderrechtenverdrag stelt duidelijk dat staten verantwoordelijk zijn voor het creëren van omstandigheden waarin kinderen veilig kunnen opgroeien en zich kunnen ontwikkelen en kunnen meepraten over dingen die hen raken.

EMMA VAN NIEUWENHUIZEN, VN JONGERENVERTEGENWOORDIGER MENSENRECHTEN EN VEILIGHEID:

“Als VN-jongerenvertegenwoordiger herken ik deze diepe zorg over de staat van de wereld uit de gesprekken die ik met jongeren voer. De analyse van jongeren is vlijmscherp en is in lijn met wat instituten als de AIVD, Clingendael en het World Economic Forum constateren. De AIVD waarschuwt dat onze nationale veiligheid in tachtig jaar niet eerder van zoveel kanten tegelijk zo langdurig onder druk stond, en analyses en onderzoeken wijzen desinformatie, polarisatie en klimaatontwrichting aan als onderliggende aanjagers van onveiligheid.

Sociale media vertonen veel polariserende content en desinformatie, terwijl onderzoek naar constructieve journalistiek laat zien dat feitelijke, contextrijke berichtgeving stress en nieuwsvermijding vermindert. Polarisatie en eenzaamheid nemen toe, terwijl juist de ruimte voor gesprekken ontbreekt. Verder onderken ik dat onze krijgsmacht nodig is voor verdediging, maar ik maak me ook zorgen over de wapenexport en de klimaatvoetafdruk van herbewapening. Onderzoek van de Wereldbank toont bovendien aan dat preventie juist miljarden bespaart. Wat in dit UNICEF jongerenadvies naar voren komt, is een mensgerichte veiligheidsbenadering. En daarin lopen jongeren nog ver vooruit op de volwassenen in de politiek. Hoog tijd om te leren van de jonge generaties!”

TE WEINIG HUIZEN

WAT VINDEN DE JONGEREN?

Er zijn te weinig huizen en te weinig betaalbare huizen. We zien lange wachtlijsten voor huurwoningen, grote concurrentie op de woningmarkt en investeerders die de prijzen alsmaar opdrijven. Dit raakt ons nu, maar dit raakt ook onze toekomst. Hier maken we ons grote zorgen over.

Sommige jongeren die nog thuis wonen merken dat hun ouders niet kunnen verhuizen, bijvoorbeeld bij een scheiding. Of we zien dat oudere broers of zussen moeite hebben met het vinden van een woning en daarom thuis moeten blijven wonen. Hoe zal het ons straks vergaan? Onze toekomst is onzeker. We maken ons zorgen of we zonder studentenkamer wel die studie verder weg van huis kunnen doen, of dat we - wanneer we ouder zijn en geen woning kunnen vinden - een gezin kunnen stichten. Écht volwassen worden en onze dromen najagen wordt moeilijker voor ons door het woningtekort. We voelen ons machteloos. Veel van ons zijn bang dat we nog tot late leeftijd thuis zullen wonen. En dat geeft sommigen ook een gevoel van schaamte.

Daarnaast zien we dat het tekort aan woningen en de hoge kosten sommige jongeren meer raken dan anderen. Het maakt uit of je uit een rijk gezin komt en of je het leuk hebt thuis. Sommige jongeren zijn ook gefrustreerd over de verdeling van de schaarse woningen, waarbij ze aangeven dat bepaalde groepen voorrang lijken te krijgen. De klappen op de woningmarkt worden voor ons gevoel niet eerlijk verdeeld: jonge mensen, en mensen met weinig geld, worden harder geraakt.

Deze zorgen leven al langer. We zien wel dat het hier vaak over gaat in de politiek, maar we zien veel te weinig actie en échte verandering. De overheid doet naar ons idee te weinig.

Cijfers

In Nederland noemt bijna de helft van de jongeren (47 procent) 'te weinig en te dure huizen' als belangrijk probleem. Het raakt vooral oudere jongeren. Bij 16-17-jarigen loopt dit op tot 68 procent, waarmee het voor deze groep de grootste zorg is. Ook 13-15-jarigen noemen het vaak (50 procent). Op de BES-eilanden noemt 24 procent van de jongeren dit probleem, wat laat zien dat betaalbaar wonen ook daar leeft. Dit is de derde keer op rij dat dit onderwerp in de top 3 staat.

“

“Ik maak mij daar wel zorgen over, maar ook vervelend dat je als jongere daar niets aan kunt doen. Het is vervelend dat je zo naar de toekomst kijkt en niets kunt.”

Meisje, 16 jaar

OPLOSSINGEN:

DRIE ADVIEZEN

Advies 1: Bouw meer woningen en verbouw bestaande gebouwen

Een groot deel van de jongeren ziet duidelijk één oplossing: er moet meer gebouwd of verbouwd worden, vooral voor studenten, starters en mensen met minder geld. Zij hebben hulp nodig om een woning te vinden. We denken hierbij aan het bouwen van meer kleine woningen, het efficiënt gebruikmaken van leegstaande gebouwen en het splitsen van woningen.

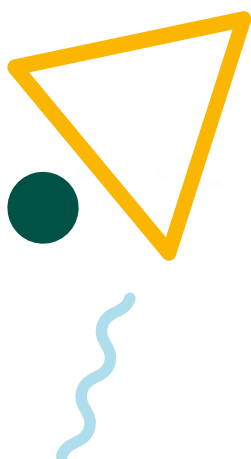

“Er wordt wel gebouwd maar ze bouwen het niet goed. Er wordt verkeerd gebouwd. Te grote en dure huizen.”

Jongen, 3 vwo

Advies 2: Maak het verdelen van woningen eerlijker, met strengere regels en controles

Voor een eerlijke verdeling van woningen zijn strengere regels en handhaving nodig. Strengere regels moeten ervoor zorgen dat mensen alleen huizen kunnen kopen of huren als zij hier ook echt zelf gaan wonen, en niet om geld mee te verdienen. Ook moet de verdeling van huizen eerlijk verlopen. We willen meer transparantie en gelijke kansen voor alle woningzoekenden. Het systeem moet eerlijk worden voor iedereen, omdat wonen een belangrijke levensbehoefte is; iedereen moet ergens kunnen wonen.

“Ik denk zelf dat er meer controle moet zijn op mensen die een huis willen kopen om winst te maken. Er zijn wel wat regels voor, maar ik zou zeggen: strengere regels daarvoor.”

Jongen, 15 jaar

Advies 3: Bouw, maar denk aan de natuur

Een deel van de jongeren – met name de jongere groep – geeft aan dat we bij het bouwen van huizen rekening moeten houden met de natuur. Veel jongeren maken zich zorgen over klimaatverandering (nummer vier van zorgen in dit Jongerenadvies) en het bouwen van huizen kan verdere schade aan de natuur aanrichten. Het advies is om de schade te beperken door duurzaam te bouwen, bijvoorbeeld met kleinere, milieuvriendelijkere huizen, met isolatie en zonnepanelen. Maar veel jongeren vinden het woningprobleem wel belangrijker dan natuurbescherming. Zorgen voor de natuur is goed, maar het mag het oplossen van het woningtekort niet in de weg staan.

“Er moet wel op het klimaat gelet worden, maar meer met zonnepanelen, ik vind dat er sowieso huizen gebouwd moeten worden.”

Jongen, 4 havo

UNICEF NEDERLAND OVER KINDERRECHTEN

Passende huisvesting is onderdeel van het recht van kinderen op een toereikende levensstandaard (artikel 27). Dit is essentieel voor de ontwikkeling van elk kind. Het is aan de overheid om te zorgen voor beleid dat zorgt dat dit recht gerealiseerd kan worden – ongeacht de achtergrond of de financiële situatie van ouders (artikel 2). Hoewel het Kinderrechtenverdrag niks zegt over specifieke woningtypen, zoals starterswoningen, is wel duidelijk dat bij besluiten over huisvestingsvraagstukken altijd het belang van het kind voorop moet staan (artikel 3). Ook moet de overheid met hen in gesprek gaan en hun perspectief meewegen (artikel 12). Het huisvestingsbeleid zou niet alleen moeten gaan over de nieuwe huizen zelf, maar ook over een gezonde, veilige leefomgeving die rekening houdt met klimaatverandering. Alleen dan kunnen kinderen zich goed ontwikkelen nu en in de toekomst (artikel 6).

REIJNDER JAN SPITS, DIRECTEUR KENCES - KENNISCENTRUM VOOR STUDENTENHUISVESTING

“De zorgen die jongeren hebben over het tekort aan woningen is voor Kences – de koepelorganisatie van studentenhuysvesters - zeer herkenbaar. Als we specifiek kijken naar het tekort aan studentenwoningen in Nederland blijkt uit ons jaarlijkse onderzoek dat er op dit moment 21.500 studentenwoningen te weinig zijn om alle studenten te kunnen huisvesten. De verwachting is dat dit tekort de komende jaren stijgt en mogelijk zelfs verdubbelt. Wij delen de zorgen die jongeren hierover hebben. Het tekort aan studentenhuysvesting raakt studenten in hun persoonlijke ontwikkeling, beperkt de toegankelijkheid van het onderwijs en heeft daarmee een negatief effect op onze kennis-economie. Als studentenhuysvesters proberen we met man en macht sneller woningen bij te bouwen om dit tekort op te lossen. Hierbij hebben we ook de hulp van de overheid nodig: meer nieuwbouwlocaties, snellere procedures en minder knellende wet- en regelgeving zijn nodig.

We richten ons met name op het bijbouwen van kamers en minder op studio's omdat we weten dat het voor het welzijn van jongeren beter is dat ze met meerdere studenten samenwonen en leven. Veel studenten kiezen echter sneller voor een studio dan een kamer omdat huurtoeslag alleen mogelijk is voor een zelfstandige woning. Voor studentenhuysvesters is de bouw van studentenkamers daarom financieel moeilijker te realiseren. Als de overheid huurtoeslag voor kamers zonder eigen voorkeur zou verstrekken, verbetert dit de betaalbaarheid voor studenten en kunnen er ook meer van dit soort woningen worden gebouwd.”

PESTEN

HOE DENKEN JONGEREN HIEROVER?

Pesten gebeurt veel. We zien het om ons heen gebeuren en sommigen van ons worden gepest of zijn gepest. We maken ons grote zorgen om pesten vanwege de ernstige gevolgen ervan. Het kan ervoor zorgen dat we ons niet veilig voelen op school of online. Het kan ook ons zelfvertrouwen en mentale gezondheid schaden, nu en in de toekomst. Pesten kan zelfs leiden tot depressie en zelfmoord.

Pesten gebeurt in allerlei vormen. In de klas of op het schoolplein zien we pestgedrag zoals buitensluiten, nare opmerkingen, discriminatie en fysiek geweld. Pesten gebeurt online via Whatsapp, TikTok, Instagram en Snapchat. We zien regelmatig haatcomments en haataccounts voorbijkomen. Met gebruik van AI wordt een vertekend beeld van iemand gemaakt en via groepsapps worden foto's, video's en polls gedeeld met grappen ten koste van een ander. Pesten online is moeilijker zichtbaar en gebeurt vaak stiekem.

Er gebeurt te weinig om pesten tegen te gaan. De huidige aanpakken tegen pesten, bijvoorbeeld op school, werken niet. We hebben er soms wel les over gehad op de basisschool, maar daarna wordt er meestal weinig over gesproken. Volwassenen zien het pesten nog steeds te weinig gebeuren, of handelen onvoldoende. Ze zijn in een heel andere tijd opgegroeid, toen zag pesten er anders uit dan nu. Een bijkomend probleem is dat wij het zelf ook lastig vinden om ons uit te spreken en er iets tegen te doen, vaak uit angst om (meer) gepest te worden. We hebben het idee dat pesten voortkomt

uit onzekerheid of persoonlijke problemen van de pester. Ook groepsdruk speelt een rol.

Cijfers

Pesten wordt door 38 procent van de jongeren genoemd als belangrijkste maatschappelijke probleem. Vooral onder 10-12-jarigen leeft het sterk: 55 procent noemt het in de top van hun zorgen. Vergeleken met 2025 daalde het aandeel jongeren dat pesten noemt licht (van 41 procent naar 38 procent), maar het onderwerp blijft onverminderd relevant en blijft daarmee in de top 3 staan, voor de derde keer op rij. Ook op de BES-eilanden behoort pesten tot de grootste zorgen: 27 procent van de jongeren noemt het als belangrijk maatschappelijk probleem.

“

“Ik maak me zorgen over de gevolgen van pesten voor het slachtoffer en wat er allemaal kan gebeuren. Ik heb ooit eens een keer opgezocht wat het aantal zelfmoorden is en het grootste gedeelte komt door pesten.”

Jongen, 3 vmbo

OPLOSSINGEN:

DRIE ADVIEZEN

Advies 1: Strengere straffen gecombineerd met hulp aan de pester

We vinden het belangrijk dat pesten harder wordt aangepakt. Er moeten duidelijkere regels komen met strengere straffen. Pesters zouden bijvoorbeeld geschorst of uiteindelijk van school gestuurd kunnen worden. Straf is op zijn plaats, maar dat lost het probleem niet helemaal op. Er moet ook hulp geboden worden aan de pester want meestal pest iemand vanwege persoonlijke problemen zoals onzekerheid of een vervelende thuissituatie. Als het goed gaat met jongeren, zullen ze minder snel pesten.

“Ik zou pesten strenger aanpakken op school en online. Scholen zouden sneller moeten ingrijpen en duidelijke regels moeten hebben, met gevolgen voor de pester.”

Jongen, 14 jaar

Advies 2: Geef op school meer aandacht aan pesten

Pesten krijgt te weinig aandacht op school. We willen meer lessen en gesprekken over pesten in de klas en zo de bewustwording te vergroten. Er zijn ook veilige plekken op school nodig waar we kunnen praten en hulp kunnen vinden wanneer we gepest worden. Vertrouwenspersonen op school zijn nu niet altijd prettig voor ons om naartoe te gaan omdat vaak iedereen kan zien dat we daarmee praten en we horen dat ze tegen onze zin ouders erbij halen. Daarnaast is het belangrijk dat leraren beter leren hoe ze pestgedrag kunnen herkennen, aanpakken en voorkomen.

“We moeten ervoor zorgen dat docenten in opleiding leren hoe ze pestgedrag kunnen herkennen en hoe ze ermee om moeten gaan.”

Jongen, 16 jaar

Advies 3: Help jongeren zich uit te spreken over pesten

Het is belangrijk dat wij - kinderen en jongeren - het voor elkaar opnemen en ons uitspreken wanneer iemand wordt gepest, of wanneer we zelf worden gepest. We kunnen bijvoorbeeld vaker zelf een pester aanspreken en we kunnen ons meer uitspreken over wat er gebeurt naar leraren, ouders, en ook naar elkaar. Maar dit is enorm spannend om te doen. We zijn vaak bang om (meer) gepest te worden. Het moet daarom makkelijker worden om pesten aan te kaarten. We hebben hulp nodig om ons meer uit te durven spreken.

“Ik denk als de één de ander pest, dan moet er wel iemand anders tussenkomen. Maar dit hoeft niet per se een volwassenen te zijn.”

Jongen, 2 vmbo

UNICEF NEDERLAND OVER KINDERRECHTEN

Pesten heeft een diepgaande impact op de ontwikkeling en het welzijn van kinderen. Hoewel het woord pesten niet direct terugkomt in het Kinderrechtenverdrag, stelt het Verdrag wel dat kinderen moeten worden beschermd tegen alle vormen van lichamelijke en geestelijke mishandeling en verwaarlozing (artikel 19). Daarbij is het belangrijk dat kinderen elkaars rechten respecteren (artikel 29), zoals de vrijheid van meningsuiting (artikel 13) en de vrijheid van geloof (artikel 14). Alle kinderrechten gelden namelijk voor alle kinderen (artikel 2).

Scholen zijn verantwoordelijk voor een sociaal veilige schoolomgeving. Daarom moet in Nederland elke school beleid maken voor het voorkomen, aanpakken en tegengaan van pesten (wet Veiligheid op school). Het belang van het kind moet hierbij voorop staan (artikel 3). Dat kan betekenen dat er meer nodig is, zoals bijvoorbeeld een beter anti-pestprotocol. Soms is pesten zo ernstig dat kinderen ook recht hebben op goede hulp om hiervan te herstellen (artikel 39). Hoewel pesten niet altijd een strafbaar feit is, hebben instanties en scholen in de geest van het Kinderrechtenverdrag de verantwoordelijkheid om pesters niet alleen te straffen, maar juist te begeleiden en te ondersteunen om hun gedrag positief te veranderen.

MIRELLA VAN DEN BURG, NEDERLANDS JEUGDINSTITUUT

“De cijfers over pesten zijn zorgwekkend en de gevolgen groot. Het verbaast me dan ook niet dat dit onderwerp opnieuw in de top 3 staat. Pesten gebeurt niet alleen op school of op de sportclub. Via sociale media en groepsapps kan het 24/7 doorgaan, waardoor jongeren zich soms nergens veilig voelen. Pesten is een probleem zonder sluitingstijd. Uit onderzoek blijkt dat veel jongeren niet vertellen dat zij worden gepest, waardoor signalen gemist worden. Dat onderstreept het belang van volwassenen die beschikbaar zijn, luisteren en werken aan een vertrouwensband, zodat jongeren zich durven uitspreken over pesten. Jongeren moeten terechtkunnen bij iemand die zij vertrouwen. Een aanspreekpunt binnen een organisatie is belangrijk, maar niet voldoende. De basis ligt bij allé volwassenen in het leven van jongeren. Ook steun voor omstanders vraagt de aandacht. Jongeren willen vaak helpen om pesten tegen te gaan, maar weten niet altijd hoe. Jongeren kunnen zich uitspreken, de gepeste steunen, nare berichten niet verder verspreiden en hulp inschakelen. Door met jongeren in gesprek te gaan en informatie te geven, versterken we hun rol in het creëren van een veilige omgeving. Pesten vraagt om volwassenen die aanwezig zijn, willen bouwen aan een vertrouwensband, signalen herkennen, handelen bij pesten en jongeren helpen verantwoordelijkheid te nemen voor een veilige omgeving, offline én online.”

DE BES-EILANDEN

WAT ZEGGEN DE JONGEREN

Voor het eerst zijn ook jongeren op Bonaire, Sint Eustatius en Saba meegenomen in het UNICEF Jongerenadvies. Omdat onze leefwereld en maatschappelijke uitdagingen op de eilanden verschillen van die in Europees Nederland, zijn onze resultaten ook afzonderlijk geanalyseerd. **De uitkomsten laten zien dat wij ons niet altijd gehoord voelen.** We geven het Openbaar Lichaam – het gemeentebestuur van de eilanden – het rapportcijfer 5,4 voor het luisteren naar kinderen en jongeren. De Nederlandse overheid krijgt een 5,0. Bijna de helft van ons heeft weinig tot heel weinig vertrouwen in het Openbaar Lichaam. Voor jongeren op Bonaire ligt het vertrouwen het hoogst en op Saba is juist het wantrouwen het grootst. We hebben het gevoel dat onze mening wel wordt gevraagd, zo vullen we vaak enquêtes in, maar er verandert vervolgens te weinig. Veel beslissingen over onze toekomst worden genomen zonder ons. We hebben het idee dat volwassenen belangrijker worden gevonden dan kinderen en jongeren.

Als het gaat om maatschappelijke problemen, maken we ons het meest zorgen over **mentale problemen bij jongeren, pesten en gevaren uit andere landen**. Op Bonaire staat gevaren uit andere landen bovenaan, op Sint Eustatius pesten en op Saba mentale problemen bij jongeren.

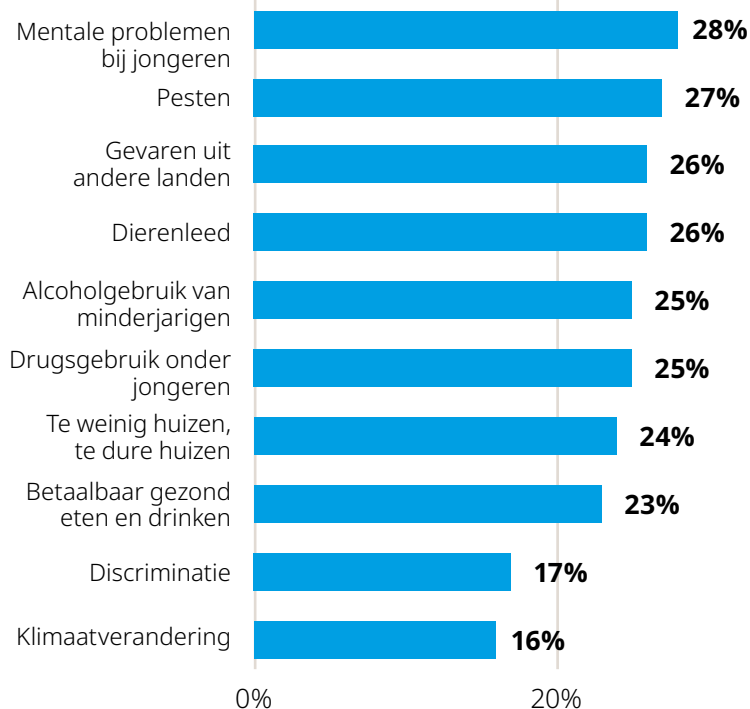
“

“Er zouden therapeuten van buiten het eiland kunnen komen, omdat ik weet dat de meeste mensen zich niet op hun gemak voelen om te praten met mensen van Saba; mensen die ze elke dag zien.”

Meisje, 15 jaar

TOP 10 VAN PROBLEMEN DIE JONGEREN

OP DE BES-EILANDEN BELANGRIJK VINDEN

Mentale problemen bij jongeren zijn onze grootste zorg, 28 procent van de jongeren noemt dit als belangrijk probleem. We zien om ons heen dat leeftijdsgenoten worstelen met stress, somberheid, eenzaamheid en depressieve gevoelens door problemen thuis, op school, door relaties, pesten of toekomstzorgen. Er zijn te weinig psychologen en therapeuten, waardoor er vaak geen hulp is. Ook ervaren we dat er nog steeds een taboe rust op mentale gezondheid. Ouders en leraren praten er weinig over, waardoor wij moeilijk onze gevoelens leren uiten. Op de kleinere eilanden zijn er ook zorgen over privacy, waardoor we soms geen hulp durven zoeken omdat iedereen het dan weet.

“Ik zou scholen laten waarschuwen dat pesters te maken krijgen met ernstige gevolgen voor elke vorm van pesten van andere leerlingen.”

Jongen, 10 jaar

Pesten wordt door 27 procent van de jongeren genoemd als grote zorg en komt daarmee op de tweede plaats. Vooral kinderen op de basisschool benoemen deze zorg. Op Sint Eustatius wordt pesten zelfs als grootste zorg benoemd. We zien dat pesten veel voorkomt en ernstige gevolgen kan hebben voor ons zelfvertrouwen, welzijn en mentale gezondheid. Meerdere jongeren onder ons geven aan dat discriminatie plaatsvindt bij pestgedrag. Er zou meer moeten gebeuren om pesten te voorkomen. Vaak wordt er pas ingegrepen als problemen zijn geëscaleerd. Pesters zouden strenger aangepakt mogen

“Meer douane op het water laten gaan, zodat ze de boten meer controleren en het risico van slechte dingen op Bonaire kleiner wordt.”

Jongen, 11 jaar

worden. Nu missen we vaak duidelijke regels voor het melden en aanpakken van pesten op school. Ook denken we dat leraren meer getraind zouden kunnen worden om pestgedrag beter te herkennen. Soms zijn ze zich niet voldoende bewust van pesten, of begrijpen ze pestgedrag verkeerd omdat ze uit een ander land komen en een andere cultuur gewend zijn.

Gevaaren uit andere landen wordt door 26 procent van de jongeren aangekaart als belangrijke zorg. Vooral jongeren uit Bonaire en Saba, en in mindere mate op Sint Eustatius, maken zich zorgen, maar net even anders dan jongeren in Europees Nederland. Wij zijn vooral bang hoe de situatie in andere landen, zoals in Venezuela, onze veiligheid op de eilanden indirect raakt. We noemen daarbij met name wapensmokkel, drugscriminaliteit, en de uitdagingen van kleine eilanden om zichzelf goed te beschermen. We ervaren dat illegale wapens en drugs relatief makkelijk de eilanden binnenkomen via zee. Er hebben al meerdere incidenten met vuurwapens plaatsgevonden op school en in het uitgaansleven. Daarnaast zijn we bezorgd over hackers uit het buitenland die onze digitale veiligheid bedreigen. Ook maken we ons zorgen dat er ziektes vanuit andere landen naar onze eilanden kunnen komen. We moeten deze gevaren serieus nemen en onszelf beter beschermen.

OPLOSSINGEN:

DRIE ADVIEZEN

Advies 1: Mentale problemen bij jongeren

Zorg voor meer toegankelijke mentale hulp en veilige plekken waar jongeren kunnen praten over hun gevoelens.

Advies 2: Pesten

Pak pesten strenger aan, met duidelijke regels, goede meldpunten en meer aandacht op school.

Advies 3: Gevaar uit andere landen

Neem veiligheidsrisico's op de eilanden serieus en investeer in betere controles, preventie en voorlichting voor jongeren.

UNICEF NEDERLAND OVER KINDERRECHTEN

Het VN-Kinderrechtenverdrag onderstreept dat ieder kind recht heeft op bescherming, gezondheid en een omgeving waarin het zich optimaal kan ontwikkelen. Een veilige omgeving omvat daarbij niet alleen fysieke veiligheid, maar ook emotionele, sociale en psychologische veiligheid thuis, op school, online en in de samenleving. Dit geldt voor alle kinderen, zonder onderscheid, en dus ook voor kinderen op de BES-eilanden.

De Nederlandse overheid is verantwoordelijk voor het waarborgen van kinderrechten en het creëren van de wettelijke en beleidsmatige randvoorwaarden. Het Openbaar Lichaam op de eilanden is verantwoordelijk voor de lokale uitvoering en het realiseren van een veilige leefomgeving voor kinderen.

UNICEF Nederland zet zich in om kinderrechten op de eilanden te verbeteren. Dit is hard nodig, want niet alle kinderen op de BES-eilanden groeien op in een omgeving die voldoende veilig, gezond en ondersteunend is. De inzichten in dit rapport nemen we mee in het Child Friendly City-programma dat wij, samen met het Openbaar Lichaam, implementeren op de eilanden. Kinderen en jongeren hebben het recht om gehoord te worden en invloed uit te oefenen op beslissingen die op de eilanden genomen worden (art. 12).

KATHELIJNE VAN DEN BOOGERT, MENTAL HEALTH CARIBBEAN

“

“De zorgen die jongeren noemen, herkennen wij in ons dagelijks werk in Caribisch Nederland. De vraag naar onze hulp voor geestelijke gezondheidszorg neemt al jaren toe onder kinderen en jongeren, vooral sinds de coronapandemie. Inmiddels is 24 procent van onze cliënten jonger dan 18 jaar. Door de groeiende bevolking en de toenemende zorgvraag zijn wachtlijsten ontstaan. Bij jongeren zien wij vooral psychosociale problemen waarbij psychische klachten en de sociale omgeving elkaar beïnvloeden. Het kan bijvoorbeeld gaan om stress, verdriet, angst, eenzaamheid, pesten of problemen thuis en op school. Deze problemen kunnen invloed hebben op hoe een jongere zich voelt, zich gedraagt en meedoet op school of in de samenleving.

Tijdens behandelingen is pesten regelmatig een onderwerp. Jongeren vertellen ons dat het pesten vaak gebeurt op momenten waarop weinig toezicht is, zoals na schooltijd, terwijl ze wachten tot ze worden opgehaald. De verhalen van jongeren in dit rapport laten zien dat er meer behandelaars nodig zijn. En het is belangrijk om te investeren in preventie: het vroeg herkennen van problemen, armoedebestrijding en hulp laagdrempelig maken. Als problemen eerder worden herkend en besproken, kunnen jongeren sneller ondersteuning krijgen. Daarmee kan in veel gevallen worden voorkomen dat later zwaardere zorg nodig is.”

TOTSTANDKOMING

In opdracht van UNICEF Nederland heeft Ipsos I&O onderzoek uitgevoerd onder jongeren van 10 tot en met 17 jaar. Voor het eerst zijn hierbij ook jongeren op Bonaire, Sint Eustatius en Saba betrokken. Het onderzoek bestond uit een kwantitatieve en kwalitatieve fase.

In totaal hebben **1.036 jongeren in Europees Nederland** en **113 jongeren op de BES-eilanden** een uitgebreide vragenlijst ingevuld over maatschappelijke onderwerpen die zij belangrijk vinden, hun zorgen hierover en mogelijke oplossingen. In de vragenlijst kregen jongeren eerst de ruimte om zelf maatschappelijke onderwerpen aan te dragen die volgens hen aandacht verdienen. Vervolgens konden zij uit een brede lijst van onderwerpen aangeven welke thema's zij belangrijk vonden. Daarna is gevraagd deze onderwerpen te rangschikken op volgorde van belangrijkheid. Op deze manier brengt het onderzoek niet alleen in beeld welke onderwerpen jongeren noemen, maar ook welke zij de hoogste prioriteit geven. Daarnaast heeft Ipsos I&O drie focusgroepen in Nederland georganiseerd en één focusgroep met jongeren van de BES-eilanden om dieper in te gaan op de belangrijkste thema's.

Onderzoek Jongerenpanel

In navolging van het onderzoek van Ipsos I&O is het UNICEF jongerenpanel in gesprek gegaan met nog meer kinderen en jongeren door het hele land; dit Visiecollectief was hun eigen project. Panelleden bezochten zes scholen, verspreid over Nederland. Zij spraken met **302 kinderen en jongeren** uit verschillende leeftijdsgroepen en onderwijsniveaus: van groep 7 en 8 van de basisschool tot leerlingen uit het praktijkonderwijs, vmbo, havo en vwo. Twee keer zoveel kinderen en jongeren als vorig jaar. Tijdens deze gesprekken gingen jongeren dieper in op de thema's uit het onderzoek van Ipsos I&O en deelden zij hun ervaringen, zorgen en ideeën voor oplossingen. Deze gesprekken brachten waardevolle verdieping aan op de onderzoeksresultaten.

"Ik ben bang dat Trump ook bij ons zal doen wat hij met Groenland probeerde te doen."

Jongen, havo

"Ik denk niet dat er zo snel oorlog gaat komen in Nederland omdat we omringd worden door zo veel landen die nog best wel vertrouwd zijn."

Jongen, 15 jaar

"Op een gegeven moment wil ik wel weg van familie en mijn eigen huis kopen. Ik weet nog niet of dat gaat lukken. Ik denk dat je een heel goed betaalde baan moet hebben."

Meisje, 12 jaar

"Het is vooral ook zielig, want als het oorlog is moet je als kind vluchten naar een ander land en dan is je vader aan het vechten en dat is niet fijn voor kinderen in het buitenland. Ik ben ook wel bang dat het naar Nederland komt."

Meisje, groep 7 basisschool

"Wellicht dat je studie niet kan lukken omdat het niet werkt met reizen en kosten. Dan kan je dadelijk ergens niet studeren omdat het te ver is."

Jongen, 3 vwo

"Ik denk niet dat het haalbaar is om later in een groot huis te wonen, ik denk niet dat ik dan genoeg geld heb."

Meisje, 3 vmbo

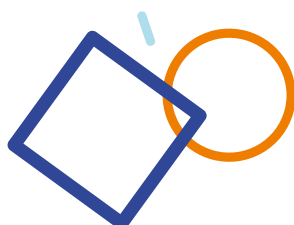
"Pesten zorgt voor mentale problemen en schooluitval en zelfmoord onder jongeren."

Jongen, 16 jaar

"De juffrouw in de klas speelt een grote rol tegen pesten."

Meisje, groep 8 basisschool

TIJDLIJN

MAART

Vorbereiden onderzoek

MEI

Focusgroepen Ipsos I&O

JULI

Jongerenadvies schrijven

SEPTEMBER

Jongeren Prinsjesdag
(14 september)

FEBRUARI

Kick-off project

APRIL

Vragenlijst uitzetten onder jongeren

JUNI

Visiecollectief UNICEF jongerenpanel

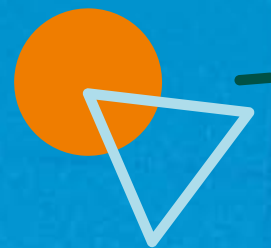
AUGUSTUS

Vorbereiden voor de social mediacampagne

JONGEREN PRINSJESDAG

TROONREDE 2026

Een toekomst begint vaak met iets kleins. Met een kind dat voor het eerst een droom uitspreekt. Met een jongere die ontdekt waar zijn of haar talent ligt, gewoon blij van wordt en zin in morgen krijgt. Een veilige plek waar fouten maken geen falen betekent, en als iets je niet gelukt is, het altijd nog een keer mag proberen.

Of eigenlijk: de toekomst begint waar struikelen geen mislukking is, maar onderdeel van de weg vooruit.

Maar voor veel jongeren voelt de toekomst niet alleen als een wereld vol mogelijkheden. Soms, en eigenlijk nog te vaak, voelt de wereld ook zwaar. Alsof we een rugzak dragen met zorgen die groter zijn dan wijzelf. Een rugzak vol problemen en uitdagingen, die invloed op ons heeft, terwijl wij nog maar weinig invloed hebben op de wereld die deze problemen veroorzaakt.

We groeien op in een tijd waarin de wereld snel verandert. We zien uitdagingen, dichtbij en ver weg. Maar we zien ook kansen. Kansen om nieuwe ideeën te bedenken, elkaar te helpen en samen een toekomst te bouwen waarin ieder kind kan opgroeien, dromen en zichzelf kan zijn.

We kijken vooruit, omdat we geloven dat morgen beter kan. Als we naar elkaar luisteren, verantwoordelijkheid nemen en durven kiezen voor wat echt belangrijk is, is er nog zoveel mogelijk.

Een plek om te wonen. Een plek waar we ons veilig voelen, waar we kunnen spelen, leren en groeien. Een plek waar we worden gezien en gehoord.

Want gehoord worden betekent meer dan alleen mee mogen praten. Het betekent dat onze ideeën ertoe doen. Dat ze niet verdwijnen in een map, maar terugkomen in de keuzes die worden gemaakt. Keuzes die we merken als we 's ochtends de gordijnen opendoen, naar school fietsen, na het eten buiten spelen of dromen over wat we later willen worden.

Want de toekomst overkomt ons niet alleen. We bouwen haar samen. En wij willen daar vandaag al deel van uitmaken.

We zien dat er veel mensen zijn die zich inzetten voor jongeren. Leraren, ouders, hulpverleners en vele anderen die iedere dag het verschil proberen te maken. Daar zijn wij dankbaar voor. Maar we zien ook dat sommige jongeren zich alleen voelen. Door pesten. Door zorgen thuis. Door steeds weer, die onzekerheid over hun toekomst.

Achter ieder kind, en achter iedere jongere zit een verhaal dat aandacht verdient. Wij vragen niet om een wereld zonder problemen. Wij vragen om de moed om samen vooruit te kijken.

We vragen om keuzes te maken die niet alleen goed zijn voor nu, maar ook voor de generaties die nog komen. We vragen om te onthouden,

dat morgen óók van ons is.

Dus, geef ons vertrouwen, geef ons ruimte, en zie hoe wij voor onze toekomst, vandaag al iets kunnen betekenen.

Want wij zijn niet alleen de toekomst van dit land.

Wij zijn ook het heden.

Micha en Dyantha
UNICEF Jongerenpanel

Myron Hamming
UNICEF ambassadeur

SPECIALE DANK AAN

UNICEF jongerenpanel 2025-2026 | Alle jongeren die hebben meegewerkt aan het onderzoek | Ipsos I&O | Myron Hamming | Mirella van den Burg, Nederlands Jeugdinstituut | Reijnder Jan Spits- Directeur Kences- Kenniscentrum voor Studentenhuisvesting | Emma van Nieuwenhuizen, VN jongerenvertegenwoordiger mensenrechten en veiligheid | Kathelijne van den Boogert, Mental Health Caribbean | Het Hooghuis Mondriaan College Oss | Ichthus College Veenendaal | Johan de Witt Scholengroep Den Haag | LVO Weert | Petrusschool Hengevelde | Willem Lodewijk Gymnasium Groningen | Freemz

Fotocredits:

UNICEF NL/Vellekoop: blz. 1, 2, 4, 8, 11, 14, 19, 22, 23 | UNICEF NL/Derkx: blz. 3 | UNICEF/UN0894623/Kazymyrova: blz. 7 | UNICEF NL/van Bergen: blz. 9 | UNICEF Nederland: blz. 10, 12, 13, 15, 18, 22 | UNICEF NL/Jacquil Imagery: blz. 17

OVER HET UNICEF JONGERENADVIES

Met het UNICEF jongerenadvies zorgt UNICEF ervoor dat jongeren in Nederland hun mening kunnen geven over onderwerpen die zij belangrijk vinden én dat zij gehoord worden. Jaarlijks resulteert dit in het UNICEF jongerenadvies waarover jongeren, onder begeleiding van UNICEF Nederland, met onder andere Tweede Kamerleden in gesprek gaan. Belangrijk, want jongeren hebben volgens het Kinderrechtenverdrag het recht om gehoord te worden.

OVER UNICEF

Het is de verantwoordelijkheid van alle mensen om te zorgen voor ieder kind.

Ieder kind heeft recht op gezonde voeding, schoon water, gezondheidszorg, onderwijs en een veilige leefomgeving. UNICEF komt hier al meer dan 75 jaar voor op. Als meest invloedrijke kinderrechtenorganisatie zijn onze lokale teams wereldwijd snel ter plaatse met levensreddende hulp. We werken aan structurele verbeteringen door overheden, ouders en kinderen altijd te betrekken. Samen met onze partners, donateurs en vrijwilligers zorgen we zo dat ieder kind, kind kan zijn. Altijd en overal.

UNICEF Nederland

Bezuidenhoutseweg 74
2594 AW Den Haag
088 444 9650
info@unicef.nl
unicef.nl